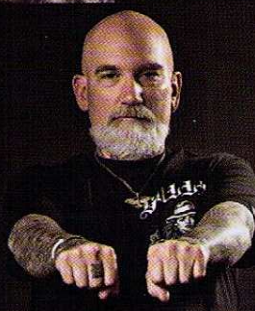

INKSLINGERS

UNDER HUD

MENNESKET BAG KUNSTEN PÅ KROP

 TURBINE

Af Jakob S
Fotograf: Michael Caddy Sønde

GUIL ZEKRI

Guil Zekri, Reinkarnation Tattoo, Köln, Tyskland

☆ 10.09.1974, Netanya, Israel

"Jeg har aldrig villet være tatovør. Da jeg var yngre, ville jeg bare lave musik. Jeg spillede klaver i årevis og gik så over til bas. Det var mit liv: musik. Jeg havde altid tegnet og malet. Inspirationen kom fra coverne til de bands, som jeg lyttede til på det tidspunkt. Jeg kan tydeligt huske coveret til et Whitesnake-album, som i lang tid blev siddende på min nethinde. Jeg var cirka ti år gammel, men det her billede brændte sig bare fast. Det er mit første minde om kunst. Alt gav mening, og det var soleklart, at jeg skulle være kunstner af en slags. Musiker eller maler.

Det faktum, at min familie og mine forældre slet ikke troede på min plan, ledte mig til kunsten. Jeg fik ikke nogen støtte fra dem. Ingen rigtig støtte ud over nogle få søde ord. Jeg var som en fortabt sjæl klædt i sort, da jeg gik i skole, og jeg tegnede konstant band-logoer på bordene. Jeg var meget inspireret af Dan Seagraves pladecovere. Han lavede fantastisk artwork til metalbands som Suffocation, Entombed og Morbid Angel. Jeg elskede det bare.

Jeg voksede op i Israel, og det var ret barsk. Der var ikke så meget sjov og ballade. Kun en masse problemer. De problemer fik mig til at se på tingene med et andet perspektiv og flygte ind i en anden verden. I sidste ende styrkede det mit behov for at skabe noget.

Mit liv har ændret sig fuldstændig, efter jeg begyndte at tatovere. Jeg begyndte sent. Jeg var 29 og havde lavet en masse malerier og tegninger. Jeg arbejdede som bartender og studerede i Paris. Jeg havde slet ingen penge, og at bo i Paris var ikke billigt. Jeg flyttede til Münster i Tyskland, og det var der, jeg begyndte at tatovere. Jeg var den her israelske franskmand, som prøvede at lære tysk – men jeg var glad, fordi jeg kunne gøre min hobby til et rigtigt job. Og ikke bare ét job, men det bedste job i verden."

"Den største forskel på kunstnere ligger i deres perspektiv. Enhver kunstner skaber ud fra sin livserfaring, uddannelse, sanseevne – og vigtigst af alt – fornemmelse for forskellige aspekter af livet. Sådan er det for mig. Jeg voksede op under forskellige vilkår, og min uddannelse og familie har påvirket mig. Det hele blev stærkere og mere klart for mig, da mine omgivelser ikke rigtig støttede, hvad jeg lavede. Det motiverede mig kun endnu mere til at bevæge mig i denne retning. Jeg er også meget påvirket af stilarterne fra barokken og renæssancen. I Israel har man ikke den type arkitektur, men jeg har altid elsket den slags gammel kunst. Når man bor et sted, hvor den slags ikke findes, vil man altid gerne have fat i det.

Kontrasten mellem mit ophav og hvor jeg gerne vil hen, får mig til at lave kunst, som i mine øjne er unik. Den første tatovering, jeg lavede, var på mig selv. Jeg var så tåbelig at tro, at jeg kunne lave et realistisk ansigt i frihånd i Robert Hernandez-stil på mit ben. Jeg fik en Micky Sharp-maskine, lavede min egen nål – og gik i gang. Det gjorde ikke ondt, men jeg svedte. Hvis jeg fortalte det til Robert Hernandez, ville han nok grine sin røv i laser. Tatoveringen er der stadig, men jeg er glad for, at jeg ikke lavede den på en, jeg holder af. For at skabe kunst skal man kende til kunst. Det betyder, at jeg tager på gallerier, læser bøger og holder mig ajour. Jeg vil gerne have en masse input, for jo flere input man får, jo bedre bliver ens output. Jeg maler meget – det er meget vigtigt for mig – men jeg sondrer fuldstændig mellem mit tattooarbejde og mine malerier. Jeg elsker bare de to forskellige udtryksformer. Men jeg kan bruge teknikker på tværs af dem. Jeg prøver ikke at se for meget på andre tatovørers arbejde. Jeg prøver at være åben og hente inspiration fra livet og andre ting. Det er måske lidt anderledes i forhold til, hvad andre tatovører gør. Det er også vigtigt at arbejde hårdt. Jeg kender en masse gutter, som ikke er lige så talentfulde som mange andre, men de arbejdede så meget hårdere og opnåede succes. Og de laver smukke tatoveringer. Men det er ikke det samme som at være kunstner. Det skal du være født som. Det har noget at gøre med videnskab, og hvordan ens hjerne er skruet sammen. Nogle kan udregne regnestykker vildt hurtigt, og andre er dygtige til sport. Og så er der nogle, som er begavet med et talent for at skabe kunst."

"Jeg håber, at jeg en dag kan nå et niveau, hvor jeg ikke kan udvikle mig mere, men det er umuligt som menneske og som kunstner. Selv er jeg kun i begyndelsen af det hele, og jeg er kun lige begyndt at føle mig som kunstner. Det er en lang rejse, og man udvikler sig, indtil man dør. Jeg kan ikke forestille mig, at det eneste, man brænder for indvendig, og som får en til at udvikle sig og vokse som menneske, bare stopper eller forsvinder.

Det er ikke alle, der kan tegne, som er kunstnere. Det er ikke alle, der kan spille guitar, som er musikere. Ligesom i American Idol. Hver eneste pige, der kan synge, bliver pludselig gjort til en stjerne. Jeg forstår det ikke helt. Det tager så lang tid at blive kunstner. Så meget hårdt arbejde, fordi der ikke er nogen grænser. Hvis du føler det og ser det, og hvis behovet for at skabe noget brænder inden i dig, så er der ikke nogen grænser. Hvis jeg ikke kan se det, kan jeg ikke tatovere det. Jeg ser ikke det at tatovere som en udfordring, så jeg behøver ikke at kæmpe for at skabe en fed tus. Næsten alt, hvad jeg tatoverer, kan jeg også male eller tegne. Jeg kan godt lide, at kunden er glad for tatoveringen, men jeg synes, at processen med at nå dertil er mere interessant end resultatet i sig selv. Det er en del af det at udvikle sig.

Alt er inspiration for mig. Smagen af kaffe om morgenen, sollys, der skinner gennem skyerne, og at se forskellige mennesker på gaden og forestille mig deres liv, selvom jeg ikke kender dem. Alt er inspiration, og alt kan være kunst. Man skal bare have fornemmelsen for at se det og føle det. Der findes ikke en eneste original tatovør i verden. Alt er påvirket af alt. Man kan ikke opfinde noget længere. Det er normal menneskelig udvikling. Vi lærer af det, vi ved, og prøver at fordøje det. Naturligvis er der nogle fantastiske kunstnere i dag. Mange fyre og tøser ville gerne være en del af boomet i tatoomiljøet. Det er blevet en trend at være *tatovør, og derfor vil mange prøve at tjene penge, være en af de seje fyre og blive berømte.* Det vil forhåbentlig ikke vare ved længe. Alt traditionelt tatovørarbejde er allerede blevet lavet, så jeg tror, det bliver mere kunstnerisk i fremtiden. Vi har nået en grænse for, hvad der er muligt at gøre på hud. Hemmeligheden er at tage alt det, der er blevet lavet før, og stadig være kreativ og nyskabende."

